

Фарбований лис

Автор:

Іван Франко

Фарбований лис

Іван Франко

«Фарбований лис» – літературна казка Івана Франка, яка відзначається динамічністю сюжету, живим гумором і глибиною ідеї. Головним героєм є хитрий лис Микита, який усього в житті досягав обманом. Навіть потрапивши у діжку з блакитною фарбою під час втечі від собак, він зміг обдурити всіх звірів, прикинувшись чудернацьким синім царем. Але рано чи пізно усе таємне стає явним, а обман розкривається. Автор наголошує на тому, що брехнею у світі не проживеш – вона лише погубить.

Іван Франко

ФАРБОВАННИЙ ЛИС

Жив собі в однім лісі Лис Микита, хитрий-прехитрий. Кілька разів гонили його стрільці, травили його псами, заставляли на нього заліза[1 - Залізо – пастка.] або підкидали йому затруєного м'яса, нічим не могли йому доіхати кінця. Лис Микита кпив[2 - Кпити – глузувати.] собі з них, оминав усякі небезпеки, ще й інших своїх товаришів остерігав. А вже як вибрався на лови – чи то до курника, чи до комори, то не було смілішого, вигадливішого та спритнішого злодія над нього. Дійшло до того, що він не раз у білий день вибирався на полювання і ніколи не вертав з порожніми руками.

Се незвичайне щастя і та його хитрість зробили його страшенно гордим. Йому здавалося, що нема нічого неможливого для нього.

– Що ви собі думаєте! – величався він перед своїми товаришами. – Досі я ходив по селах, а завтра в білий день піду до міста і просто з торговиці Курку вкраду.

– Ет, іди, не говори дурниць! – уговкували його товариші.

– Що, дурниць! Ану, побачите! – решетився Лис.

– Побачимо або й не побачимо. Там пси купами по вулицях ходять, то вже хіба б ти перекинувся в Блоху, щоб тебе не побачили і не роздерли.

– От же побачите, і в Блоху не перекинуся, і не роздеруть мене! – товк своє Лис і поклав собі міцно зараз завтра, в сам торговий день, побігти до міста і з торговиці вхопити Курку.

Але сим разом бідний Микита таки перечислився. Поміж коноплі та кукурудзи він заліз безпечно аж до передмістя; огородами, перескакуючи плоти та ховаючися між яриною, дістався аж до серед містя. Але тут біда! Треба було хоч на коротку хвильку вискочити на вулицю, збігати на торговицю і вернути назад. А на вулиці і на торговиці крик, шум, гармидер, вози скриплять, колеса туркочуть, коні гримлять копитами, свині квичуть, селяни гойкають – одним словом, клекіт такий, якого наш Микита і в сні не бачив, і в гарячці не чував.

Кінець ознакомительного фрагмента.

notes

Примечания

Залізо – пастка.

2

Кпити – глузувати.

Купить: <https://telnovel.me/ru/ivan-franko/farbovaniy-lis>

Текст предоставлен ООО «ИТ»

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию: [Купить](#)